

ריקה זרא

רק לפני שלוש שנים קרתה לריקה תאונת-דרכים קשה, שבעיקבותיה אושפזה בבית-חולים למשך 14 חודשים רצופים. אך הפעם נראה היה, שהיא עוברת משבר שעלול היה להיות חמור בהרבה מאותה תאונה שממנה ניצלה אך בנס. המשבר הנוכחי הביאה אל סף ההתאבדות.

סוד גלוי הוא כי מה שעבר עליה הוא תופעה שכיחה בקרב כוכבים, שהם הם קורבנות האמיתיים של תעשיית-הבידור: הבדידות בצמרת. כאשר יצאה ריקה מ-בית-החולים, נאסר עליה באיסור חמור ל-הופיע לפני קהל במשך שנה, ונגזרה עליה מנוחה מוחלטת בביתה.

„חשבתי שאני

סופרמן”

ה מבקר כיום בביתה, מתקשה להא-מי שאותה ריקה זראי, המתגוררת בסירה מפוארת מתקופת ימי הביניים ב-רובע ה-16 היקרתי של פאריס, גרה רק לפני שבע שנים בחדר-משרות בקומה שמינית של בית ישן, ללא מעלית, בלי שירותים ובלי מים זורמים. היום יש לה בית בן ארבע קומות, עם מעלית וארבעה חדרי-שירותים, ובעליית-הגג יש לה חדר-

סירה מימי הביניים

זהו מרכז-העצבים של תעשיית ריקה זראי. כאן היא מתגוררת, ובקומת-הקרקע ממר-קמים משרדה. היא מעסיקה בקביעות שלוש ושלוש מכונות, ביניהן מרצדס 600 חדישה ביותר. לריקה מלתחה הכוללת מאות שמלות ועשרות זוגות נעליים, המרוכזים בקומה שלמה בביתה בן ארבע הקומות.

ריקה התמוטטה! השמועה על מה שאירע לפני חודשים ספורים לזמרת הישראלית-צרפתית הפופולרית, היכתה גלים במהירות עצומה. עשרות ה-נגנים והרקדנים, שהמתינו כבר משעות-הבוקר המוקדמות לחזרה הגנרלית, סירבו להאמין. עד שבשעת-צהריים הגיע לאולם מנהלה האישי של ריקה, ז'אן-פייר מא-נייה, כשהוא חיוור ומבוהל, ובפיו הבשורה הקשה: „ריקה בבית-חולים!”

כל מי שעבד איתה ידע שריקה קרובה לנקודת-השבירה, אך כולם התפללו שהיא תחזיק מעמד עד להופעה הגדולה. שהרי ריקה כבר הוכיחה, בעבר, כי יש לה כושר-סבל בלתי-רגיל. אולם הפעם הוא לא עמד לה. לגבי דבר אחד, מכל מקום, לא היה לא היה ספק לאיש — סיבוב-ההופעות החדש, אשר לווה באחד ממסעי-הפירסום הגדולים ביותר שנערכו אי פעם לאמן כלשהו בצרפת — בוטל.

עיתוני פאריס, שציפו להופעתה הגדולה של ריקה זראי, יצאו בכותרות-ענק, ו-חרושת-השמועות של עולם הבידור ה-צרפתי החלה פועלת במלוא אכזריותה. „הקאריירה של ריקה נגמרה!” „ריקה לא הצליחה למכור כרטיסים!” „ההתמוטטות היא תעלול-פרסומת!” „הפעם היא לא תצא מזה!” ועקו הכתורות. אך בעוד כל אלה מנסים לחסל את אחת הזמרות ה-מצליחות ביותר בצרפת, שכבה ריקה ב-בית-חולים פרטי בשווייץ, כשהיא חסרת-הכרה.

חדר האורחים

מכוסה שטיחים ומלא פריטי ריהוט עתיקים ומודרניים גם-אחד, שסודרו על-פי טעמה של ריקה. בבית עוד 17 חדרים שונים זה מזה, שאת רהיטיהם אספה ריקה זראי במשך שנה וחצי. התחביב הגדול שלה הוא עתיקות, שבהן משקיעה ריקה עשרות אלפי פרנקים.

הקרנות פרטי, משוכלל, העומד לרשותה. את הדלת שתחה לפני אחת משלוש המזכירות, הצמודות אל ריקה 24 שעות ביממה. הוונמתי להיכנס לחדר-האורחים ונתבקשתי להמתין כמה דקות, עד שריקה חרד. בינתיים הוצע לי לצפות בטלוויזיה ציבוענית, לשרת את עצמי בבאר העשיר או להאזין למוסיקה. החדר כולו מכוסה בשטיחים יקרים היוצרים מניגה מוחלט בין הריצפה, הקירות והתיקה. מערכת-הישיבה הסלוגנית מרופדת בבדי-קטיפה יקר, מנורות-נהיגה ירושלמיות גדולות תלויות בפנים התיקה ובמרכזה. בקיר המרכזי, שממול לספה, מורכבת אח עתיקה מה-מאה ה-15, על כל אביזריה העתיקים.

כעבור רבע-שעה נכנסה ריקה, לבושה בהליפת-מיכנסיים שחורה, ופרח לבן נעוץ בדש המיקסורן. למרות האור העמום ב-חדר ניכר בה שאיטור כבד מסתיר את חיוורונה, אבל היא שבה כבר לאיתנה. שוב עשתה ריקה את הלא-יאמן, ובניגוד לכל התחויות הרפואיות, היא מתכוונת לחזור אל הבמה מהר מכפי שחשבו.

„כל מה ששווה בחיים, שווה שיילחמו בשבילו. או שזה חשוב ומוכרחים להילחם, או שזה לא חשוב, ואז לא חשוב אם תהיה או לא,” אמרה ריקה לאט, בעיברית, ב-מיבט צרפתי, „הייתי יכולה היום להכניס כסף לבנק, להתלבש כמו מלכה, לנסוע ב-עולם ולא לעבור, אבל בשבילי זה לא נקרא חיים. אני מודעת לזה שהקאריירה

גם ריקה כמו כל מישפחה צרפתית המכבדת את עצמה, מתגאה במיבחר היינות שלה, הכולל בקביעות כ-2000 בק-בוקים. המתרג מחובר לבאר הנמצא בחדרו של המנהל האמנותי והחבר, ז'אן-פייר מאנייה. הנראה לצידה בתמונה משמאל, בקצה החדר אולפן-הקלטות קטן משוכלל.

ארתור היין

נמא

בודד

